

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان- parThierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۰۵ می ۲۰۱۴

تروریسم از دیدگاه واشینگتن

گزارش سالانه وزارت امور خارجه در مورد تروریسم در جهان به دلیل فراموشکاری هایش توده ای از تناقضات آشکار را عرضه می کند. بر اساس این گزارش، سوریه مرکز جهانی تروریسم معرفی شده، با این وجود در سال گذشته هیچ فرد سوری قربانی تروریسم نبوده است. علاوه بر این سوریه مورد حمله تروریسم قرار نگرفته و به عکس یکی از محمل های قدیمی آن در جهان بوده است. تی پری میسان در اینجا این گزارش تبلیغاتی شگفت انگیز را مورد بررسی قرار می دهد.

شبکه ولتر | دمشق (سوریه) | ۲ می ۲۰۱۴

تینا کیدانوف سفیر ویژه، مدیر مبارزه علیه تروریسم، گزارش سالانه اش را اعلام می کند.

وزارت امور خارجه روز ۳۰ اپریل به شکل رسمی گزارش سالانه خود را در مورد تروریسم در جهان اعلام کرد. از دیدگاه سازمان ملل متحد، تروریسم بر اساس نظریه پژوهشگر هالندی (نیورلاندی) آکس اشمید تعریف شده است: « روشی در حرکت خشونتبار تکراری که موجب تشویش شده و توسط افراد مخفی در تشکلات گروهی یا (نیمه) دولتی سرّی، به دلایل فکری خاص خودشان، جنائی یا سیاسی — خلاف قتل عادی — اهداف مستقیم خشونت را برای رسیدن به اهداف اصلی بر می گزینند. قربانیان انسانی که فوراً هدف خشونت قرار می گیرند عموماً بر حسب اتفاق بین جمعیت مورد نظر انتخاب شده و به عنوان پیغام به کار برده می شود. روند ارتباطاتی با اهداف تبلیغاتی بین سازمان تروریستی، قربانیان (احتمالی) و اهداف اصلی به خشونت و تهدید تکیه داشته و برای مطیع ساختن هدف اصلی به کار

می رود، و از هدف ترور، هدف برای کسب فراخواست، یا هدفی که باید توجه عمومی را جلب کند اراده می شود. «
(۱)

ولی از سال ۲۰۰۴، قانون ایالات متحده تروریسم را به شکل «اعمال خشونت سیاسی با نقشه قبلی علیه غیر نظامیان توسط گروه های فرا- ملی یا مأموران مخفی» تعریف کرده است. (۲)

با چنین تعریفی از تروریسم، مقاومت علیه استعمار یا امپریالیسم به عنوان اعمال جنایت آمیز اراده شده و جنایات کشورهای استعماری مانند اسرائیل و دولت های امپریالیست غربی را بی گناه معرفی می کند که ایالات متحده آمریکا در خط مقدم آن دیده می شود.

با این تعریف مقاومت مترادف تروریسم اراده شده است. پیش از جنگ دوم جهانی، اصطلاح «مقاومت» به نیروهای ارتجاعی اطلاق می شد که با پیشرفت مخالفت می ورزیدند. ولی پس از جنگ جهانی، به هر جنبشی که علیه نیروهای اشغالگر بیگانه مبارزه می کند اطلاق می شود، مانند مقاومت فرانسه علیه همکاران نازی و کارمندان مدنی و نظامی رایش.

القاعده از دیدگاه وزارت امور خارجه آمریکا

گزارش وزارت امور خارجه جنایاتی را که علیه غیر نظامیان انجام می گیرد، به استثنای جنایاتی که توسط امپراتوری صورت می گیرد با حرکت والای مقاومت ادغام می کند. به همین گونه می پذیرد که امروز تروریسم جهانی در منطقه خاورمیانه و شمال افریقا پیرامون القاعده و شبکه های آن تمرکز یافته است. من توضیحاتی را که در مورد هر کشوری نوشته شده بود به دقت خواندم. اگر تعداد ۸۸۰۰ قربانی تروریسم را در عراق طی ۲۰۱۳ رسماً بازشناسی کرده است، ولی بقیه پرونده از موارد فراموش شده برق می زند.

- در این گزارش، شماره ۲ قدیمی القاعده، عبدالحکیم بلحاج، که به مقام حاکم نظامی طرابلس (لیبیا) دست یافت، و رئیس حزب الوطن علی زیدان که به مقام نخست وزیری رسید، کاملاً از قلم افتاده است.

- هیچ مطلبی درباره پذیرائی اسرائیل از مبارزان زخمی شده القاعده و تبریک و تهنیت گوئی شخص نخست وزیر بنیامین نتانیا هو که برای ملاقات آنها به بیمارستان رفته بود، نوشته نشده است.

- ترکیه که در گروه کشورهای اروپائی دسته بنده شده و نه یک کشور آسیائی، برای ایالات متحده به عنوان همکار دراز مدت در مبارزه علیه تروریسم مطرح می باشد. گزارش یاد شده درباره پ ک ک نوشته است ولی حتی یک کلمه درباره سه اردوگاه تمرین نظامی القاعده در خاک ترکیه ننوشته است (دو اردوگاه در مجاورت مرز سوریه و یک اردوگاه در حومه استانبول). و البته، هیچ چیزی درباره روند قضائی که مناسبات رجب طیب اردوغان با بانکدار القاعده را بازشناسی کند، مطرح نگردیده است. با این وجود این موضوع مهمترین خبر سال بود و تأمین مالی عملیات در سوریه را رقم می زد (۳).

- یک کلمه درباره گزینش نائیف محمد العجمی به عنوان وزیر دادگستری و امور مذهبی در کویت مطرح نگردیده، در حالی که وزارت خزانه داری او را به عنوان یکی از گردآوردندگان مالی برای القاعده بازشناسی کرده است (۴). ولی گزینش او به تاریخ ۵ جنوری ۲۰۱۴ بازمی گردد و شاید از این رو در حیطة تاریخی گزارش نمی گنجد، ولی این گزارش از رویدادهای ماه فبروری نیز یاد کرده است.

- یک کلمه درباره عربستان سعودی که مشاور امنیت ملی و رئیس اطلاعات سرّی طی سال ۲۰۱۳ شاهزاده بندر بن سلطان بوده که از تاریخ برکناری اسامه بن لادن به دلیل بیماری، رهبری واقعی القاعده را به عهده گرفت. بد نیست یادآوری کنیم که اسامه بن لادن سال ۲۰۰۱ کنار گیری کرد و در بیمارستان های آمریکا در دبی، سپس در بیمارستان

نظامی راول پندی بستری شد. او در اواخر سال ۲۰۰۱ درگذشت و در حضور اعضای بریتانیایی ام آی ۶ به خاک سپرده شد. ایالات متحده و اسرائیل بن لادن را طی یک دهه با پخش نوار صدا و سیما زنده نگهداشتند که ماهرترین های جهان آن را مونتاژ کرده بودند. سرانجام ایالات متحده طی می ۲۰۱۱ به این نمایش پایان داد، پیش از آن که اعضای القاعده را در بهار عرب به خدمت گیرد.

پشتیبانی از تروریسم به گفته وزارت امور خارجه امریکا

گزارش سالانه از کشورهای مختلفی یاد می کند که قربانی تروریسم بوده اند، به استثنای چهار کشور که آنها مسؤول تروریسم بین المللی می داند، در نتیجه نه قربانی بلکه جلا داده اند: کوبا (از ۱۹۸۲)، ایران (از ۱۹۸۴)، سودان (از ۱۹۹۳) و سوریه (از ۱۹۷۹).

-کوبا متهم است که تروریست های متواری از ایالات متحده را پناه می دهد و مسکن، خوراک و امکانات درمانی آنها را تأمین می کند. اشاره به بازماندگان گروه «بلاک پانتر» (پلنگ سیاه) است!

-ایران متهم است که از مقاومت در شام پشتیبانی می کند (حزب الله، جهاد اسلامی، جبهه آزادیبخش خلق فلسطین) و در یمن، و به ویژه پناه دادن به القاعده (۴) به فرماندهی محسن الفادهلی. گزارش سالانه اطمینان می دهد که دولت ایران اجازه می دهد که مراودات مالی از طریق خاک ایران به سوی سوریه انجام گیرد (۴). در نتیجه بر اساس این گزارش ایران متحد القاعده در سوریه است و در کنار دولت و تروریست ها علیه «اپوزیسیون صلح طلب» مبارزه می کند (روشن است که چنین تعبیری به هیچ عنوان با واقعیت رویدادها تطبیق نمی کند). در این گزارش حتی یک کلمه درباره قتل دانشمندان ایرانی و یا سوء قصدهای سازمان مجاهدین خلق مطرح نشده است.

-دولت سودان با ایالات متحده در مبارزه علیه تروریسم همکاری می کند، ولی در پشتیبانی از حماس اصرار می ورزد، به همین علت «مجازات» شامل حال این کشور شده است. گویا که در گزارش سالانه فراموش شده است که حماس از مدتها پیش در اتحاد و وفاداری به قطر مدیریت می شود.

-سوریه متهم است که از مقاومت در شام پشتیبانی می کند. گزارش سالانه تأکید می کند که با وجود پیوستن خاورمیانه و افریقای شمالی به گروه مراودات مالی (سازمان میان دولتی برای جلوگیری از پولشویی و تأمین مالی تروریسم)، این کشور قادر نیست از تأمین مالی تروریسم جلوگیری کند زیرا ۸۰ درصد ساکنان کشور معاملاتشان را با پول نقد انجام می دهند و بر این اساس از کنترل بانک خارج هستند. سرانجام، سوریه متعهد شده است که سلاح های کیمیایی خود را از بین ببرد که ممکن بود توسط گروه های تروریست مورد سوء استفاده قرار گیرد. و همین و بس.

سال ۲۰۱۳، بر اساس گزارش سالانه وزارت امور خارجه ایالات متحده، در سوریه تروریسم وجود نداشته، اگر چه مقصد اصلی القاعده بوده و تجمع هزاران جهاد طلب برای ایالات متحده و هم پیمانانش مشکل ایجاد می کند. به عکس، «رژیم طی تمام سال تلاش کرد تا کشورش را به عنوان قربانی تروریسم معرفی کند، و تمام مخالفان مسلح را نیز به عنوان تروریست قلمداد نماید». سرهای بریده که آذین بخش ورودی ها و میادین مرکزی در «مناطق آزاد شده» به پشتیبانی ناتو بوده، هیچ جذبه و اهمیت خاصی برای واشینگتن نداشته است. به عکس، واشینگتن به النصره و شبکه های القاعده که آنها را تأمین می کند به خاطر پیوستن به اتحادیه ملی تیریک گفت.

می بینیم که بر اساس چنین منطق نفی گرائی، دولت اوباما نمی توانست درخواست های نمایندگی سوریه را برای مذاکرات ژنیو بپذیرد.

یادآوری کنیم که سوریه کشوری است که بیش از همه در گزارش سالانه نام برده شده است. با این وجود، اظهار می دارد که جهاد در سوریه موجب نگرانی ۲۶ کشوری شده است که به سوریه مبارز صادر کرده اند و می ترسند که این

مبارزان جهاد طلب در بازگشت به کشور مبدأ بخواهند به همین اعمال دست بزنند (مترجم : مثل فرانسه و بلجیم...). اگر این نگرانی شامل حال اغلب کشورهای اروپایی و عرب می گردد، تنها از قرقیزستان نام برده شده است، در حالی که این مسأله در بسیاری کشورهای دیگر مطرح شده و خاصه در اندونیزیا. با این وجود، در بخش های دیگر گزارش سالانه می توانیم بخوانیم که مشکل بازگشت جهاد طلبان تمام شوروی سابق را تحت تأثیر قرار داده است.

تناقضات وزارت امور خارجه امریکا

به طور مشخص، گزارش سالانه تا اندازه ای از تضاد اشباع شده که برای واشینگتن پنهان ساختن ترفندهایش امکان پذیر نیست. چرا باید نقش عبدالحکیم بلحاج در لیبیا ندیده گرفته شود؟ مگر نه این است که ایالات متحده می خواهد نقش او در فتح لیبیا و سپس حمله به سوریه توسط ناتو را کتمان کند. چرا باید تأمین مالی القاعده توسط صندوق ملی ترکیه را ندیده بگیرند که توسط نخست وزیر ترکیه ر بوده شده بود؟ چرا حماس را به تروریسم علیه اسرائیل متهم می سازند، و ندیده می گیرند که مرکز آن در قطر محترم بنا شده است؟ مگر نه این که سیاست واشینگتن در رابطه با اخوان المسلمین نامطمئن است. چرا باید گردآوری پول توسط وزیر دادگستری کویت ندیده گرفته شود؟ مگر غیر از این است که بی هیچ ابهامی عملیات القاعده در سوریه را تأمین مالی می کند. چرا نقش شاهزاده بندر بن سلطان، معروف به «بندر بوش» ندیده گرفته شده است؟ مگر غیر از این است که او به حساب سیا کار می کند. اگر برخی هنوز بر این باور هستند که «جنگ علیه تروریسم» یک کلاهبرداری ناب است، که تروریسم به طور عام و القاعده به طور خاص به جعبه ابزار سیاست ایالات متحده تعلق دارد، این گزارش سالانه یک دلیل بیشتر خواهد بود.

[Thierry Meyssan](#)

Source

[Al-Watan \(Syrie\)](#)

Documents joints

[Country Reports on Terrorism 2013](#)

(PDF - 2.2 Mo)

[1] "Terrorism is an anxiety-inspiring method of repeated violent action, employed by (semi-) clandestine individual, group or state actors, for idiosyncratic, criminal or political reasons, whereby - in contrast to assassination - the direct targets of violence are not the main targets. The immediate human victims of violence are generally chosen randomly (targets of opportunity) or selectively (representative or symbolic targets) from a target population, and serve as message generators. Threat- and violence-based communication processes between terrorist (organization), (imperilled) victims, and main targets are used to manipulate the main target (audience(s)), turning it into a target of terror, a target of demands, or a target of attention, depending on whether intimidation, coercion, or propaganda is primarily sought" in *Political Terrorism: A New Guide To Actors, Authors,*

Concepts, Data Bases, Theories, And Literature, par Alex P. Schmid et Alebert J. Jongman, Transaction Publishers, 1988, pp. 1-2.

[2] “Premeditated, politically motivated violence perpetrated against non-combatant targets by subnational groups or clandestine agents”. Cf. Section 2656f(d) of Title 22 of the *United States Code*.

[3] « [Erdogan recevait secrètement le banquier d’Al-Qaida](#) », et « [Al-Qaida, éternel supplétif de l’Otan](#) », par Thierry Meysan, Réseau Voltaire, 2 et 6 janvier 2014.

[4] « [Le ministre de la Justice du Koweït, financier d’Al-Qaïda](#) », Réseau Voltaire, 26 avril 2014.

«زیر چشمان ما»

۸۰ مین واقعه نگاری سیاست بین المللی

Le terrorisme vu de Washington

تبصره مترجم :

به گمان من تناقضات گزارش سالانه وزارت امور خارجه ایالات متحده باز هم از آنچه تی پری میسان نوشته بیشتر است. دست کم یک گروه تروریستی مزدور را از قلم انداخته است و آن هم گروه مدافعان حقوق بشر است که جای نامشان به عنوان یکی از شنیعترین گروه های تروریستی خالی به نظر می رسد. و یا خود شورای امنیت در سازمان ملل متحد. و چه تروریسمی عظیم تر از ساخت و ساز جامعه طبقاتی به رهبری بورژوازی و بدتر از همه بورژوازی وابسته و معامله گر؟ البته بزرگترین و مهمترین تروریست، یعنی اصل تروریسم چه در آپوکالیپس ژان مقدس و چه در سراسر آن یکی کتاب مقدس دیگر که اسمش را نمی برم... همه داستان از بالا آمده برای بالائی ها : بر منکرش لعنت ولی سر دسته تروریست ها خودش است. خودش و فرستاده هایش همه اهل قتل عام بودند. و همه از قلم افتاده است که ما نباید فراموش کنیم.

ستراتژی پروردگار بزرگ و آفرینشگر همیشه بر این اساس بوده که طوفان هایش همیشه از نوع نوح و یا بمبارانهایش اتمی و نسل برانداز و قول و قرارهای امید بخشش همیشه همراه با خون ریزی (در واقع سیل خون) بوده است. سیل خون به عنوان چشم انداز امید به آینده، آینده ای غرق در خون. البته با نیات اصلاح طلبانه. طبیعی است که این روش نت اول و زمینه اصلی را برای مذاکرات و اصلاحات روی زمین فراهم آورده است. زبان لال مگر می شود که بگوئیم و مدعی شویم که خدا در این قتل عام ها چندان آفرینشگر نبوده و درس اشتباه به مخلوقاتش آموخته است که هر مشکلی را با قتل عام و بمب و موشک و بریدن سر و دست و پا می خواهد پاسخ بگوید. «العجب، کل العجب»